

LIBELLUS DE FIDE

• SEU

DUODECIM ANATHEMATISMI SUB RUFINI NOMINE.

INCIPIT PROPTER FIDEM.

Propter venerationem Sanctorum locorum, Jerosolymam^b et Bethlehem venimus: et intelleximus, plurimos fratres in nobis scandalizari, eo quod audierint, nos multa hæretica, et quæ contra fidem Ecclesiæ veniunt, profiteri. Itaque, Deo præsentem, testamur, quæ infra scripta sunt, nos ex parte sensisse per errorem, et præsentem tempore condemnare: alia autem, in quibus falso infamamur, nec dixisse, nec dicere, et contraria, quæ in aliis suspicamur, potuisse atque damnasse.

I. Qui dicunt, Diabolo, et Demoniis, et impiis, hoc est, Gentibus, Judæis, Samaritanis, omnibusque hæreticis (exceptis Christianis, qui rectam fidem sequuntur, et sunt peccatores) pœnas eorum non esse perpetuas, anathema sint.

II. Qui dicunt, quemvis sanctum virum, et prophetalem, et apostolicum sine Dei auxilio posse case perfectum, anathema sint.

III. Qui dicunt, Christum Filium Dei, Deum Verbum, in hominem esse mutatum, ita ut Deus Verbum esse desierit; aut hominem purum natum ex Maria secundum Paulum Samosatenum, et Photinum; et merito atque virtutibus in Dei vocabulum profecisse, anathema sint.

IV. Qui dicunt, illud quod scriptum est, *De die, anno et hora nesciunt neque Angeli, neque Filius* (Marc. 13-32.), juxta blasphemias Arianorum, et non propter dispensationem carnis assumptæ, anathema sint.

V. Qui dicunt, Patrem, Filium, et Spiritum Sanctum, hoc est, Sanctam Trinitatem, diversæ inter se

A esse substantiæ, et non unius potestatis atque naturæ, anathema sint.

VI. Qui dicunt, quolibet modo, et quolibet sensu Filium Patrem non videre, anathema sint.

VII. Qui dicunt, animas nostras ex Angelorum fastigio in hæc corpora corruisse, propter quædam antiqua peccata, et in isto mundo agere pœnitentiam, assumentes illa testimonia, *Priusquam humiliarer ego peccavi* (Psal. 118. 67.). Et, *Educ de carcere animam meam* (Psal. 141. 8.), et cetera his similia, anathema sint.

VIII. Qui dicunt, Dominum et Salvatorem nostram non in nostra venisse, sed diversæ sublimiorisque fuisse substantiæ, sive cælestis, et non in totum summis, quod de Maria est, vel animam hominis non habuisse, vel mentem abque peccato, anathema sint.

IX. Qui dicunt, post multa secula et tempora, quæ non possumus humana cogitatione comprehendere, restitutionem fieri omnium in antiquum statum, et universa ad sua redire principia, anathema sint.

X. Qui dicunt, post resurrectionem non eadem habere nos corpora, sed aerea quædam et spiritualia, et non ejusdem naturæ cujus in sepulchro conditi sumus, licet incorruptæ atque immortalis, anathema sint.

XI. Qui dicunt, post resurrectionis finem, et post multa tempora aboliri corpora, et reverti in usum, ut si in corporibus tantum animæ vivimus, quod prius fuimus, anathema sint.

XII. Qui dicunt, animas prius fuisse quam nate sunt, et non cum corpore secundum exemplum primi hominis a Deo quotidie fieri, anathema sint.

FINIT DE FIDE, DE NOMINE RUFINI.

• Card. Norisius ex Vaticano, Garnerius ex Bellovacensi MS. ediderunt, atque ille quidem Rufino Aquilejensi, hic alteri Rufino Hieronymi discipulo maluit adscribere. Mabillonius ex Codice Bobliensi antiquissimo laudat, hoc lemma, *Abreviatio Fidei Catholice exposita a S. Hieronymo, ut quidam in hæresim lapsi corrigerentur*. Et qui tamen hinc velut He-

ronymo tribui, desipiat.

^b Falsus est perprante oculo Norisius legens in Vatic. *Jerosolymarum pro Jerosolymam*. Ex hac autem lectione, quam restituimus, satis constat, non posse hanc Rufino Aquilejensi scripturam adtribui. Videtur Garnerium in Mercatore, et Fontaninum in Vita lib. II. cap. 18.

RUFINI PRESBYTERI PROVINCIE PALESTINE

• LIBER DE FIDE.

581 Hæc nostra fides est, quam didicimus a Deo

• *Liber de fide*) Adnotat P. Sirmondus, atque ait,

et doctis viris, Moysæ dico et cæteris Prophetis,

bis libri hujus testimonio usum esse Joannem Dia-